

سه شنبه ۲۹ شهریور ماه ۱۴۰۱ • ۱۴۴۴ صفر ۲۳ • 20 Sep 2022

نگاهی به رسانه‌ها

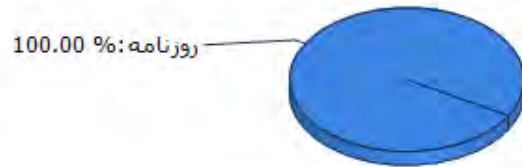
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۲۰

روزنامه

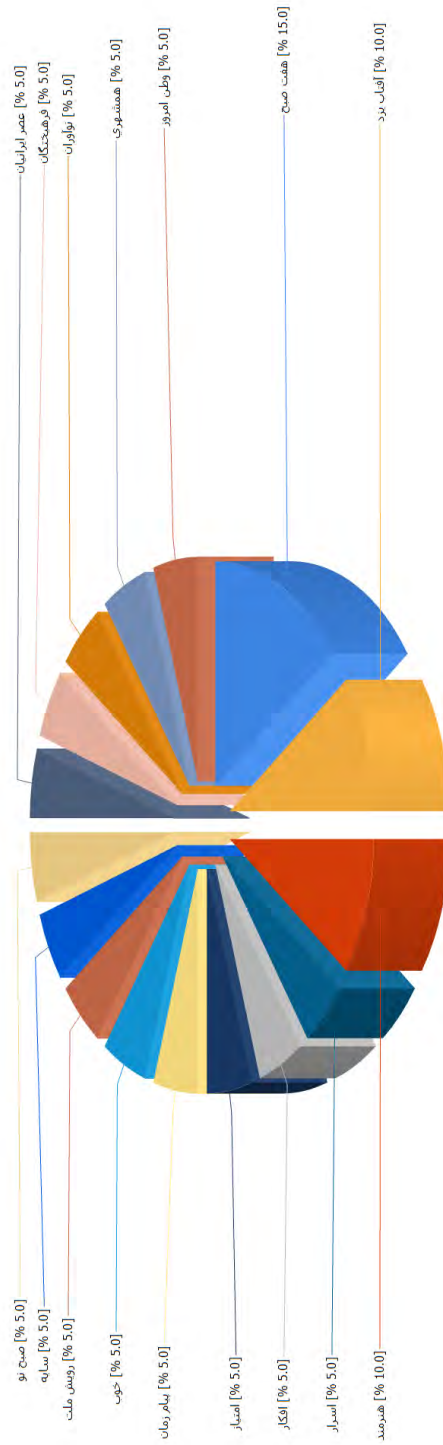
۲۰

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۵/۰	۳	هفت صبح	۱
۱۰/۰	۲	آفتاب یزد	۲
۱۰/۰	۲	هنرمند	۳
۵/۰	۱	اسرار	۴
۵/۰	۱	افکار	۵
۵/۰	۱	امتیاز	۶
۵/۰	۱	پیام زمان	۷
۵/۰	۱	خوب	۸
۵/۰	۱	رویش ملت	۹
۵/۰	۱	سایه	۱۰
۵/۰	۱	صبح نو	۱۱
۵/۰	۱	عصر ایرانیان	۱۲
۵/۰	۱	فرهیبختگان	۱۳
۵/۰	۱	نواوران	۱۴
۵/۰	۱	همشهری	۱۵
۵/۰	۱	وطن امروز	۱۶
۱۰۰	۲۰	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	«لئوناردو...» در خانه هنرمندان	آفتاب یزد
۸	دوست داشتم نمایش نامه را درباره جنگ تحمیلی بنویسم	آفتاب یزد
۹	«تنهاتر از مسیح» تماشگر را با چشم دل به دیدن قیام کربلا دعوت می کند	اسرار
۱۰	بازیگر سنجرخان: گارد استفاده از بازیگران تئاتر در کارهای تصویری شکسته شده است	افکار
۱۱	«شراره» به صحنه می رود	امتیاز
۱۲	نقش آفرینی بازیگران تئاتر در فیلم های سینمایی	پیام زمان
۱۳	جریان تئاتر اربعین شکل گرفته است	خوب
۱۴	آثار شکسپیر بدون دراماتورژی موفق نیستند	رویش ملت
۱۵	یادداشتی بر نمایش «شام خداحافظی»؛ به کارگردانی شیمه خاسب	سایه
۱۶	«خورشید کاروان» از ۳۱ شهریور طلوع می کند	صبح نو
۱۷	جریان تئاتر اربعین شکل گرفته است	عصر ایرانیان
۱۸	تولید تله تئاتر آرزوی بچه های تئاتر است	فرهیختگان
۱۹	آثار شکسپیر بدون دراماتورژی موفق نیستند	نوآوران
۲۰	پیشنهادهای ویژه هفت صبح	هفت صبح
۲۱	روایت عاشقانه ای از پنج بازمانده جنگ / یادداشت مریم یاسین زاده، نویسنده و کارگردان نمایش تن سایه	هفت صبح
۲۲	فلفل نبین چه ریزه! بزرگمرد کوچک! سفر بزرگ / یادداشتی بر نمایش «ریزجان» به کارگردانی «ندا وفایی»	هفت صبح
۲۳	شکل گیری تئاتر اربعین	همشهری
۲۴	آموزشگاه های تئاتر پر از بازیگران درخشانی است که هیچ وقت دیده نشده اند	هنرمند
۲۵	تئاتر اربعین نوید شکل گیری در نهادهای متولی تئاتر کشور را می دهد	هنرمند
۲۶	حرکت دوباره «خورشید کاروان»	وطن امروز

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

«لئوناردو...» در خانه هنرمندان

نمایش کمدی «لئوناردو داوودنژاد» به نویسندگی محسن میرزاخانی و کارگردانی حسین کشفی اصل اجرای عمومی خود را از روز ۲۷ شهریور ماه در سالن انتظامی خانه هنرمندان آغاز کرد. محسن میرزاخانی نمایشنامه این تئاتر کمدی را با الهام از نمایشنامه «هنر» اثر یاسمینا رضا با ترجمه علیرضا کوشک جلالی نوشته است. به گزارش مهر، در خلاصه داستان این نمایش آمده است: تقابل و رویارویی سه رفیق بر سر یک تابلو نقاشی اثر استاد «لئوناردو داوودنژاد».

مژگان خالقی:

دوست داشتم نمایش نامه را در باره جنگ تحمیلی بنویسم

شده‌اندندان که هر کدام به‌نوعی درگیر جنگ بوده‌اند: فرانسه، آرژانتین و اگر اشتباه نکنم سوریه، لبنان یا عراق. چرا این سه کشور را انتخاب کردید؟

نه، این‌طور نبود که من سه کشور خاص را انتخاب بکنم. همان‌طور که می‌دانید، در حوزه بالکان ملیت‌های مختلف وجود دارد؛ ترک‌ها هستند و عرب‌ها، مسلمانان، بوسنیایی‌ها و مسیحیان هستند. فرقه‌های مختلف از ملیت‌های مختلف وجود دارند. حوزه‌ای که من انتخاب کردم، مشخصاً بالکان است اما چون در دل خودشان اقوام مختلفی دارند، اسم یکی شان «حسن» است، اسم یکی دیگر «مایکا»، اسم آن یکی «زینب» یا «هانا» و اسم دیگری «شعاد»! این‌ها همه چیزهایی هستند که در مرحله پژوهش به آن رسیدیم که چه ملیت‌هایی وجود دارند. غیر از اسم‌ها، ما فقط یک جا اشاره می‌کنیم که این جنگ، مربوط به جنگ بالکان است. آن‌جا که گفته می‌شود «۶ آوریل ۱۹۹۲، یک روز قبل از آن اتفاق». به روایتی اتفاق مربوط به ۵ آوریل ۱۹۹۲ است. تلاش خودم این بود که نمایش خیلی هم به جغرافیای خاصی تعلق نداشته باشد. به زمانی برسد که هر کسی آن را تجربه کرده یا درباره‌اش شنیده و خوانده، بتواند با آن ارتباط برقرار کند.

۹ در نمایش «امشب اینجا» (سال ۹۸، تماشاخانه ایرانشهر) از چهره‌های آشنای سینمایی مانند «میترا حجاز» و «ترلان پروانه» استفاده کردید. چه شد که اجرای «سگ‌ها و...» را به سالن دولتی آوردید؟ چرا دوباره سراغ بازیگران شناخته‌شده نرفقتید و این بار از بازیگران تئاتری استفاده کردید؟ البته بازی بازیگران این اجرا هم بی‌نقص و قابل‌قبول است.

این برای خود من یک چالش است که برای هر کاری، باید چه نوع بازیگری را انتخاب کنیم. من با بازیگران شناخته‌شده هم در سینما، هم تئاتر و تلویزیون زیاد کار کرده‌ام. نمی‌توانم بگویم دیگر نمی‌خواهم آن تجربه‌ها را تکرار بکنم. نه، از جهاتی فکر می‌کنم حضور بازیگران شناخته‌شده هم در شکلی از تئاتر، لازم است که وجود داشته باشد اما در این شکل از اجرا که شامل تمرین‌های سخت بدنی می‌شود، برای من کمی محدودیت‌های اجرایی به وجود می‌آورد. ضمن این که اعتراف می‌کنم در شروع این کار و سوسه شدم با دوستانی کار کنم که شناخته شده‌اند و به من لطف دارند و دوست دارند با من کار کنند، ولی با خودم فکر کردم الان به هر کسی بگویم، یکی سر فیلم سینمایی است، آن یکی سر تئاتر و آن یکی سر سریال. می‌خواستیم هیچ محدودیتی برای تمرین‌ها نداشته باشیم. یعنی بازیگری که مثلاً فقط سه ساعت می‌تواند به تمرین بیاید، یا مدیر برنامه‌ریزی کار ما باید با مدیر برنامه‌ریزی کار آن‌ها هماهنگ بشود؛ بنابراین رفتم سراغ بازیگرانی که تمام‌وقت در اختیار اجرای ما و البته در تئاتر درجه یک باشند. من با خانم «میترا حجاز» تجربه خیلی خوبی داشتم و حتماً تکرار خواهد شد. فکر می‌کنم در کارهایی با شکل دیگری از فرم اجرا، باز هم سراغ آن بازیگران خواهیم رفت. انتخاب بازیگران در این نمایش به سالن دولتی و غیردولتی ربطی نداشت. به این ربط داشت که چطور ایده‌هایم را در بالاترین حد ممکن بتوانم اجرایی کنم. مثلاً وقتی لازم باشد بازیگری یک لالایی را با صدای بلند بخواند یا دستگاه‌های موسیقی را بشناسد، اگر او را انتخاب می‌کردم، در دستم یازتر بود، یا بازیگری که توانایی و مهارت بالایی در استفاده از بدنش داشته باشد یا بازیگر به آن درک رسیده باشد که بتواند سختی‌های کار را طی چند ماه در طول تمرین و زمان اجرا تحمل کند. این نکته را هم بگویم، بین همه کارهایی که طی سال‌ها کارگردانی کرده‌ام، گروه این اجرا تنها گروهی بود که بسیار هم‌دل بودند و در بالاترین حد مشارکت حضور داشتند و همکاری کردند و از این جهت تجربه بسیار لذت‌بخشی برای من بود.

”هنگام کارگردانی، اصلاً به این فکر نمی‌کردم که باید متن بر اجرا بچربد یا برعکس. من حتی در متن خیلی تغییرات ایجاد کردم. متنی که چاپ شده با آنچه اجرا می‌شود، خیلی متفاوت است.“

می‌شود. کودکان و زنان بیش‌ترین آسیب را در این اتفاق می‌بینند. البته این نکته نافی آن نیست که مردها آسیب نمی‌بینند. اگر دقت بکنید در نمایش نامه به هر دو توجه شده اما قصه، قصه زن‌هاست. این که نمایش تقبیح جنگ باشد، بله، صددرصد این‌گونه است. بی‌شک این نمایش نامی اعتراضی به جنگ است به‌عنوان عامل بسیار مهم در طول تاریخ بشر که موجب شده خانواده‌ها از بین بروند، شهر و فرهنگ و تاریخ یک سرزمین از بین بروند که بخشی از آن هم در نمایش نامه ما وجود دارد.

۹ در نمایش «سگ‌ها و استخوان‌های مادرم»، فرم اجرا بر متن و محتوا غالب است، با وجودی که شما قصه برای روایت دارید. آیا در ذهن‌تان، شکل اجرا بر محتوا ارجحیت داشت و می‌خواستید پیش از آن که درباره جنگ و برپادارندگانش حرف بزنید، با حرکات فرم توسط بازیگران و قاب‌بندی‌های خاص در اجرا، تصویری خشن و منزجرکننده از جنگ را به نمایش بگذارید؟

سؤال خیلی خوبی پرسیدید اما برخلاف نظر شما، بعضی‌ها هم به من گفته‌اند متن بر اجرا غالب بوده. این موضوع می‌تواند نسبت به برخورد هر تماشاگر با اجرا، متفاوت باشد. مثلاً وقتی یک نویسنده نمایشی را می‌بیند، چون جهان ادبیات برایش اهمیت بیش‌تری دارد، معمولاً برای او چنین بازخوردی دارد. بعضی‌ها از زاویه کارگردانی به آن نگاه می‌کنند و برخی بر اساس تأثیری که اجرا بر آن‌ها گذاشته، نظر می‌دهند. پس این چیزی نیست که بتوانم بگویم کدام بر کدام تأثیر گذاشته. پاسخ به این پرسش برای من، پاسخ پیچیده‌ای می‌شود. از این جهت که خودم متن را کارگردانی کردم و هنگام کارگردانی، اصلاً به این فکر نمی‌کردم که باید متن بر اجرا بچربد یا برعکس. من حتی در متن خیلی تغییرات ایجاد کردم. متنی که چاپ شده با آنچه اجرا می‌شود، خیلی متفاوت است. چند بخش و یک کاراکتر به آن اضافه شده و تغییراتی کرده که نشان می‌دهد متن خودم را بی‌رحمانه کارگردانی کردم؛ یک جاهایی حذف و جای دیگری اضافه کرده؛ بنابراین آنچه شما می‌بینید، حاصل کارگردانی یک متن است.

۹ شخصیت‌های نمایش از سه کشور خارجی انتخاب

مژگان خالقی کارگردان تئاتر، سینما و تلویزیون، دارای مدرک کارشناسی و کارشناسی ارشد رشته کارگردانی تئاتر از دانشکده سینما-تئاتر و اکنون دانشجوی دکتری مطالعات تئاتر در دانشگاه تهران است. خالقی از اوایل دهه هشتاد، بازیگری و کارگردانی در مادیوم‌های تئاتر، سینما و تلویزیون را تجربه کرده است. از نمایش‌هایی که او تاکنون به‌عنوان کارگردان روی صحنه برده، می‌توان اشاره کرد به «مشب اینجا»، «تو مشغول مردنت بودی»، «واگوهای گاه و بی‌گاه مردی که به خاطر نمی‌آورم»، «کلاغ» و «بازی استریندبرگ». ایران تئاتر با مژگان خالقی درباره ایده و مراحل نوشتن و تولید این اثر نمایشی و نقاط ضعف و قوت آن گفت‌وگو کرده که در ادامه می‌خوانید.

۹ ایده اولیه نگارش نمایش نامه «سگ‌ها و استخوان‌های مادرم» چگونه و بر اساس کدام دغدغه در ذهن‌تان شکل گرفت؟

ایده اولیه نمایش نامه از کتاب «نامه تیرباران‌شده‌ها» گرفته شده که نوشته «لویی آراگون» (نویسنده فرانسوی) است؛ در آن کتاب مستندی از مجموعه نامه‌ها افرادی موجود است که پیش از اعدام‌شان نوشته‌اند. ابتدا می‌خواستیم نمایش نامه را بر اساس آن نامه‌ها بنویسیم اما در گپ‌وگفت‌هایی که با آقای محمد چرمشیر داشتیم، به این نتیجه رسیدیم که اصلاً خود جنگ و به‌خصوص جنگ بالکان را محوریت قرار بدهیم و نمایش نامه‌ای نوشته شود. خیلی دوست داشتم نمایش نامه را در مورد جنگ ایران بنویسیم، ولی با توجه به برخی ملاحظات و محدودیت‌هایی که وجود داشت و مطمئن بودم درباره جنگ ایران نمی‌توان خیلی شفاف و عریان صحبت کرد، بنابراین حوزه جنگ را به بالکان و بوسنی بردیم.

۹ نمایش نامه «سگ‌ها و استخوان‌های مادرم» نخستین بار در سال ۹۸ نوشته و به‌صورت کتاب چاپ شده بود. چه شد که تصمیم گرفتید اول متن را چاپ کنید و بعد سراغ اجرا بروید؟

چرا همان سال برای اجرای نمایش نامه‌تان اقدام نکردید؟ ایده‌ای وجود دارد و نمی‌دانم هم این فکر از کجا آمده که اول باید نمایش نامه اجرا و بعد منتشر شود اما وقتی من این نمایش نامه را نوشتم، همان زمان قصد اجرای آن را داشتم، ولی این که متن محک بخورد و بازخورد مخاطبان را ببینم، برایم خیلی مهم بود. در نتیجه تصمیم گرفتم اول نمایش نامه را منتشر کنم و بعد اجرا. البته مغایرتی با هم ندارند، یعنی هیچ اصلی وجود ندارد که اول باید کدام باشد. گاهی وقتی یک جریان راه می‌افتد، انگار ما باید تابع آن جریان باشیم اما این‌گونه نبود و من از ابتدا قصد اجرای نمایش نامه را داشتم، ولی اگر همان سال متن را اجرا نکردم، به این دلیل بود که شرایط تئاتر کار کردن را نداشتم. زمانی که نمایش نامه منتشر شد و می‌خواستیم برای اجرای آن اقدام کنیم، مصادف شد با انصراف من از جشنواره تئاتر فجر و من دیگر امکان اجرای تئاتر نداشتم.

۹ در نمایش نامه «سگ‌ها و استخوان‌های مادرم»، سرشت و سرنوشت زنان و وابستگی آن‌ها به خانواده، دستمایه اجرا قرار گرفته اما در جای‌جای نمایش، حضور و تأثیر جنگ بر زندگی زنان دیده می‌شود. آیا قصد داشتید در این متن به تقبیح پدیده جنگ بپردازید یا راوی رنج‌های زنان در روزگار جنگ باشید؟ این‌ها از هم جدا نیستند، یعنی سرنوشت زنان و وابستگی آن‌ها به خانواده با تأثیر جنگ و غیره، بیبندید. برای فروپاشی یک خانواده دلایل مختلفی وجود دارد. دلایل فروپاشی یک خانواده می‌تواند داخلی یا خارجی باشد. دلیل خارجی می‌تواند سبیل باشد یا جنگ یا هر آسیب طبیعی دیگری که باعث فروپاشی یک خانواده

«تنهاتر از مسیح» تماشاگر را با چشم دل به دیدن قیام کربلا دعوت می کند

اسماعیلی به عنوان کارگردان اثر توانسته با طراحی حرکت و طراحی نور، دکور و لباس تاثیر مضمون و موضوع را در مخاطب دوچندان کند. وی در این اثر به وقایع کربلا با جزئیات و دقت نظر خاصی پرداخته است. آنچه در دو بار تماشای «تنهاتر از مسیح» توجهم را جلب کرد بازخورد مخاطب در طول اجرا بود. شاید در هر زمان دیگر افراد از بروز احساسات خود خودداری کنند اما در این اجرا پیر و جوان تمام حواس و توجه خود را معطوف به اجرا کرده بودندوی تاکید کرد: نمایش «تنهاتر از مسیح» جزو تئاترهایی است که طی چند سال به اجرا در آمده و توانسته به واسطه اجرای مستمر به مخاطب شناسانده شده و امسال هم با استقبال خوبی مواجه شود. این بازیکن فوتبال ایران در پایان افزود: من به عنوان مخاطب این نمایش از دیدن این اثر لذت بردم و تماشای آن را در روزهای پایانی اجرا به تمام علاقه‌مندان هنر نمایش و دوستداران تئاتر دینی و مذهبی پیشنهاد می‌کنم. نمایش «تنهاتر از مسیح» که روایتگر حرکت سیدالشهدا (ع) به سمت کوفه، شهادت حضرت علی اکبر (ع)، شهادت حضرت قاسم (ع) و حضرت علی اصغر (ع)، نبرد و شهادت حضرت عباس (ع)، شهادت امام حسین (ع) و حمله اشقیاء به خیمه‌ها و قصه شهادت حضرت رقیه (س) است تا ۴ مهرماه هر شب ساعت ۲۰ و ۲۲ در بوستان ولایت به اجرا در می‌آید.

به این نکته اشاره کنم که این نمایش از جمله آثاری است که تاثیر بسیار زیادی بر مخاطب خود دارد و همین امر یکی از نقاط قوت و امتیازهای این تئاتر محسوب می‌شود.

وی در ادامه افزود: تماشاگر «تنهاتر از مسیح» در زمان اجرای نمایش، خود را فارغ از تمام دغدغه‌های روزانه و مشغله‌های فکری در فضای یک هیأت احساس می‌کند، هیاتی که در آن روضه‌ای در حال خواندن شدن و اجرا است و او با چشم دل تمام وقایع و رویدادهایی که بر امامش گذشته را به تماشا نشسته است.

دقت به جزئیات باعث درگیری مخاطب با نمایش می‌شود

انصاری در بخش دیگری از سخنانش گفت: من در حوزه تئاتر تخصص چندانی ندارم اما به عنوان یک مخاطب عمومی باید به این نکته اشاره کنم که علی

بازیکن پیشین تیم فوتبال پرسپولیس با بیان آنکه به عنوان یک مخاطب معتقدم که تئاتر موفق هنری است که تماشاگر را درگیر محتوایش کند، گفت: «تنهاتر از مسیح» مخاطب را دعوت می‌کند تا با چشم دل تمام وقایع و رویدادهایی که بر امام حسین (ع) گذشته را به تماشا بنشیند.

محمد انصاری بازیکن فوتبال که سابقه بازی در تیم پرسپولیس را نیز در کارنامه خود دارد با بیان آنکه به شکل تخصصی از تئاتر شناختی ندارم و این هنر را به عنوان مخاطب پیگیری می‌کنم گفت: در مواجهه با هنر نمایش دنبال آثاری هستم که به عنوان مخاطب من را جذب کند. به عنوان مثال تا کنون دو بار به تماشای نمایش «تنهاتر از مسیح» نشستم و هر بار نیز تحت تاثیر حال و هوای آن قرار گرفته‌ام. وی اظهار کرد: «تنهاتر از مسیح» به موضوع عاشورا و شهادت امام حسین (ع) پرداخته است و پیام واقعه کربلا را در قالب نمایش به تصویر کشیده و به مخاطب منتقل می‌کند. معتقدم این اثر نمایشی یک روضه تصویری است و حسی فراتر از تماشای یک نمایش صرفاً مذهبی در تماشاگر ایجاد می‌کند. تاثیر بر مخاطب، امتیاز ویژه «تنهاتر از مسیح» است. تماشاگر «تنهاتر از مسیح» در زمان اجرای نمایش، خود را فارغ از تمام دغدغه‌های روزانه و مشغله‌های فکری در فضای یک هیأت احساس می‌کنند این بازیکن فوتبال همچنین بیان کرد: بر اساس آنچه در زمان تماشای «تنهاتر از مسیح» شاهد بودم باید

بازیگر سنجر خان: کارداستفاده از بازیگران تئاتر در کارهای تصویری شکسته شده است

کرد. این بازیگر که پیشتر تجربه بازی در فیلم‌های کوتاه و جشنواره‌های خارجی و نیز تجربه تصویر در فیلم‌های مستقل دانشجویی را داشته، افزود: تئاتر، هنری زنده است و بازیگران تئاتر ارتباط مستقیم با تماشاچی دارند و این ارتباط دیالکتیک را با هیچ چیز دیگری در دنیا عوض نمی‌کنند که بسیاری از هنرمندان حوزه تصویر، آن را ندارند. به گفته ارجمند، این بازیگرها تصمیم گرفته‌اند که همچنان تئاتر کار کنند اما در جایگاه خود افراد درخشانی هستند که صحنه‌های تئاتر با وجود این افراد همواره پر رونق است.

وقت دیده نشده‌اند. بازیگر نقش صاحب جان در سریال شبکه مخفی زنان ساخته افشین هاشمی به تجربه خود از بازی در این سریال اشاره کرد و اظهار داشت: حضور بازیگران تئاتر در کارهای تصویر این روزها اتفاق افتاده است؛ بازیگرانی که ساعت‌ها وقت خود را صرف تمرین‌های نمایشی سخت می‌کنند و تاکنون نتوانسته بودند به سینما و تلویزیون راه پیدا کنند. ارجمند این را هم گفت که کار کردن با محمدحسین لطیفی در سنجر خان نه تنها سخت نبود بلکه راه را برای من هموار

بازیگر نقش کزال در سریال سنجر خان گفت: کارگردان‌ها در سالن‌های نمایش حضور پیدا می‌کنند تا بازیگران خود را از میان تئاتری‌ها انتخاب کنند و این اتفاق خوبی برای بازیگران صحنه تئاتر است. ارجمند که فعالیت خود در عرصه تئاتر را از سال ۹۲ آغاز کرده و سپس به کارهای تصویر روی آورده افزود: پیشتر، کسانی وارد سینما می‌شدند که نه تئاتر کار کرده بودند و نه کارنامه تصویر داشتند، در صورتی که آموزشگاه‌ها و سالن‌های تئاتر ما پر از بازیگران درخشانی است که هیچ

بازیگر سریال «سنجر خان» معتقد است مخالفت برای استفاده از بازیگران تئاتر در کارهای تصویری شکسته شده و بسیار شاهد نقش آفرینی بازیگران صحنه در فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها هستیم. روزانو ارجمند در گفت‌وگو با ایرنا اظهار داشت: در دهه گذشته این موضع وجود داشت که تئاتری‌ها باید حتماً در کارهای نمایشی و تئاتر و همچنین بازیگران تصویر در سریال‌ها و فیلم‌های سینمایی ایفای نقش کنند که امروز این گارد شکسته شده است.

«شراره» به صحنه می‌رود

روابط عمومی مجموعه تئاتر شهر، «شراره» عنوان یکی از تازه‌ترین آثار نمایشی تئاتر شهر به نویسندگی و کارگردانی محمد مهدی خاتمی است که همزمان با هفته دفاع مقدس در تالار سایه این مجموعه روی صحنه خواهد رفت. محمد مهدی خاتمی درباره این نمایش نوشته است: «این اثر نمایشی روایت‌گر داستان زنی است که در روزهای آغازین

جنگ نامزد خود را از دست می‌دهد و در طول سالیان سال با خاطرات او زندگی می‌کند. جنگ و تبعات آن به مانند بسیاری از افراد دیگر همچنان برای این شخصیت وجود دارد و بر زندگی او سایه انداخته است. بر همین اساس نمایش چند مقطع از زندگی این زن را به صورت رئالیستی به تصویر می‌کشد. تصویری که برای این زن با وجود کیلومترها فاصله از جنگ برایش ایجاد می‌شود. البته این کاراکتر به دلیل آنکه دائم با شخصیت‌های ذهنی درگیر است گاهی نمایش از فضای رئال فاصله گرفته و ذهنی‌تر می‌شود.» در نمایش «شراره» که از جمله آثار نمایشی تئاتر شهر در حوزه تئاتر مقاومت است، نسرین نکیسا، تکتم اخجوانی، امینا خاتمی، مرجان علوی، مجتبی زادفر، سعید توکلی، امیر احسان امیری پور و غلامرضا عارف نژاد به عنوان بازیگر و اتابک نادری به عنوان مشاور کارگردان حضور دارند. سینا بیلاق بیگی طراح صحنه، مهدی حسینی آهنگساز، رضا خضرابی طراح نور، فرزانه عاقلی طراح لباس، مرتضی برزگرزادگان دستیار کارگردان، برنامه ریز، طراح پوستر و بروشور، امیر احسان امیری پور، امیر حسین خاتمی، ویدا منصوری، امینا خاتمی (گروه کارگردانی)، سارا بی خوش دستیار طراح لباس، امیر خدای عکاس نیز دیگر اعضای گروه اجرایی نمایش را تشکیل می‌دهند. ریاست انجمن نمایش مشهد، ریاست انجمن هنرهای نمایشی خراسان رضوی، مدیرعاملی انجمن هنرهای نمایشی ایران، مدیر همایش استان‌های سی و هفتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، عضو پیوسته انجمن نمایشنامه‌نویسان خانه تئاتر، عضو هیات انتخاب بخش صحنه ای چهلمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر، داور جشنواره تئاتر استان‌های خوزستان و سیستان و بلوچستان، نیز از جمله فعالیت‌های اجرایی محمد مهدی خاتمی در حوزه‌های اجرایی است.

نقش آفرینی بازیگران تئاتر در فیلم‌های سینمایی

خارجی و نیز تجربه تصویر در فیلم‌های مستقل دانشجویی را داشته، افزود: تئاتر، هنری زنده است و بازیگران تئاتر ارتباط مستقیم با تماشاچی دارند و این ارتباط دیالکتیک را با هیچ چیز دیگری در دنیا عوض نمی‌کنند که بسیاری از هنرمندان حوزه تصویر، آن را ندارند.

به گفته ارجمند، این بازیگرها تصمیم گرفته‌اند که همچنان تئاتر کار کنند اما در جایگاه خود افراد درخشانی هستند که صحنه‌های تئاتر با وجود این افراد همواره پر رونق است.

کژال سنجرخان درباره اهمیت نقش‌های کوتاه هم اظهار داشت:

کوتاهی یا بلندی نقش برای من اهمیتی ندارد؛ مهم این است که آن نقش چقدر بازی (اکت) دارد. در برخورد با دستیاران کارگردان‌ها هرگز نپرسیده‌ام که نقشم کوتاه است یا بلند و حتی دیالوگ‌ها را در سناریو برجسته نمی‌کنم.

می‌کنند و تاکنون نتوانسته بودند به سینما و تلویزیون راه پیدا کنند. ارجمند این را هم گفت که کار کردن با محمدحسین لطیفی در سنجرخان نه تنها سخت نبود بلکه راه را برای من هموار کرد. این بازیگر که بیشتر تجربه بازی در فیلم‌های کوتاه و جشنواره‌ای

سریال شبکه مخفی زنان ساخته افشین هاشمی به تجربه خود از بازی در این سریال اشاره کرد و اظهار داشت: حضور بازیگران تئاتر در کارهای تصویر این روزها اتفاق افتاده است؛ بازیگرانی که ساعت‌ها وقت خود را صرف تمرین‌های نمایشی سخت

روی آورده افزود: پیشتر، کسانی وارد سینما می‌شدند که نه تئاتر کار کرده بودند و نه کارنامه تصویر داشتند، در صورتی که آموزشگاه‌ها و سالن‌های تئاتر ما پر از بازیگران درخشانی است که هیچ وقت دیده نشده‌اند. بازیگر نقش صاحب جان در

بازیگر سریال «سنجرخان» معتقد است گارد استفاده از بازیگران تئاتر در کارهای تصویری شکسته شده و بسیار شاهد نقش آفرینی بازیگران صحنه در فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها هستیم.

به گزارش زمان به نقل از ایرنا، روزانو ارجمند اظهار داشت: در دهه گذشته این موضع وجود داشت که تئاتری‌ها باید حتماً در کارهای نمایشی و تئاتر و همچنین بازیگران تصویر در سریال‌ها و فیلم‌های سینمایی ایفای نقش کنند که امروز این گارد شکسته شده است. بازیگر نقش کژال در سریال سنجرخان گفت: کارگردان‌ها در سالن‌های نمایش حضور پیدا می‌کنند تا بازیگران خود را از میان تئاتری‌ها انتخاب کنند و این اتفاق خوبی برای بازیگران صحنه تئاتر است. ارجمند که فعالیت خود در عرصه تئاتر را از سال ۹۲ آغاز کرده و سپس به کارهای تصویر

دبیر جشنواره تئاتر مقاومت:

جریان تئاتر اربعین شکل گرفته است

دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت اظهار کرد آمار اجراهای تئاتری در ایام اربعین نوید شکل‌گیری جریان تئاتر اربعین در نهادهای متولی تئاتر کشور را می‌دهد.

سید وحید فخر موسوی دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت درباره تجربه اجراهای بخش «زخم عتیق» این جشنواره در ایام راه‌پیمایی اربعین حسینی در کشور عراق گفت: حضور هنرمندان تئاتر ایران از نقاط مختلف کشورمان در مسیر پیاده‌روی اربعین اتفاقی شگرف و متفاوت است که تجربه‌ای تازه برای ما و مخاطبان غیر ایرانی بود به طوری که بنده تصمیم دارم اگر سال آینده مسولیتی هم در این زمینه نداشته باشم شخصاً نمایشی را جهت اجرا در این ایام آماده‌سازی کنم.

وی درباره شرایط میزبانی کشور عراق از گروه‌ها و اجراهای ایرانی تصریح کرد: در تمام روزهایی که ما به عنوان هنرمندان تئاتر ایران در عراق بودیم جز میزبانی و همکاری در اجرای پذیرایی و شرایط اجرا از برادران عراقی خود ندیدیم، از هر چه که توان داشتند در اختیار ما قرار دادند.

فخر موسوی با بیان اینکه تئاتر اربعین بخش اول جبین‌الملل ما بود، تأکید کرد: تلاش ما این است که با همراهی بنیاد فرهنگی روایت فتح بتوانیم بخش دوم بین‌الملل و ادامه جریان‌سازی محتوایی و اجرایی خودمان را ادامه دهیم. خب در این راه سختی‌ها و موانعی وجود دارد که اصلی‌ترین‌اش شرایط میزبانی کشور مقصد است.

دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت در پایان اظهار کرد: خوشبختانه در ۲ هفته گذشته شاهد افزایش اجراهای تئاتری در ایام اربعین حسینی در داخل کشور هم بودیم که بسیار نوید خوبی از به وجود آمدن جریان تئاتر اربعین در نهادهای متولی تیاتر کشور می‌دهد که انشاءالله در سال‌های آینده هم تداوم داشته باشد و صرفاً کنش هیجانی نباشد.

آثار شکسپیر بدون دراماتورژی موفق نیستند

محمد اسماعیل بیگی کارگردان «هیچ نگو هملت» فقط سه روز به اشاره به اینکه در دنیای امروز آثار شکسپیر بدون دراماتورژی مورد توجه مخاطب قرار نمی‌گیرند، درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی توضیح داد. محمد اسماعیل بیگی کارگردان نمایش «هیچ نگو هملت» فقط سه روز به اشاره به اینکه در دنیای امروز آثار شکسپیر بدون دراماتورژی مورد توجه مخاطب قرار نمی‌گیرند، درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی توضیح داد. محمد اسماعیل بیگی کارگردان نمایش «هیچ نگو هملت» فقط سه روز به اشاره به اینکه در دنیای امروز آثار شکسپیر بدون دراماتورژی مورد توجه مخاطب قرار نمی‌گیرند، درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی توضیح داد. محمد اسماعیل بیگی کارگردان نمایش «هیچ نگو هملت» فقط سه روز به اشاره به اینکه در دنیای امروز آثار شکسپیر بدون دراماتورژی مورد توجه مخاطب قرار نمی‌گیرند، درباره ویژگی‌های این اثر نمایشی توضیح داد.

این کارگردان تئاتر یادآور شد: این تفکر در حوزه اجرا نیز وجود دارد چون کار که به صحنه می‌آید همه چیز در هم تنیده شده و در یک قالب هنری عرضه می‌شود و تفکیک این جزئیات کاری سخت و گاهی اشتباه است. اگر اجرا را یک درخت تصور کنیم متن، ریشه درخت است و کارگردانی تنه درخت و طراحی‌ها و بازی‌ها شاخ و برگ آنکه بایست همه عناصر درست و هم‌سو عمل کنند تا به ثمر برسند و میوه‌های خوش طعم ارائه دهند و آن موقع فقط می‌گوئیم چه میوه خوشمزه‌ای و هیچ‌گاه کسی را نخواهیم دید که مثلاً بگوید خوشمزه‌گی این سیب به دلیل ریشه قوی یا تنه استوار درخت است.

البته برعکس صدق می‌کند و وقتی درختی محصول نمی‌دهد همه به دنبال پیدا کردن علتش می‌گردند.

وی درباره شیوه اجرایی نمایش عنوان کرد: هیچ‌وقت به دنبال پیروی کامل از یک شیوه یا سبک یا مکتب نبوده و نیستم و معمولاً به ویژه در این اثر شیوه اکلتیک یا همان ترکیبی را دنبال می‌کنم. در این اثر نیز ردپای آموزه‌های بزرگان زیادی به خصوص تادئوش کانتور و آنتونین آرتو دیده می‌شود اما این بدین معنی نیست که به عمد خواسته‌ام این آموزه‌ها را به کار گیرم.

حقیقتش این است که من آموخته‌ام با دلم کارگردانی کنم و خود را درگیر واژه‌ها و اصطلاحات و تعابیر نکنم هر چند که آموختن‌شان را برای خود و دیگران ضروری می‌دانم اما معتقدم که این آموخته‌ها باید در هنرمند نهادینه شوند به طوری که در هنگام خلق اثر به صورت ناخودآگاه مورد استفاده قرار گیرند.

اسماعیل بیگی در پایان صحبت‌هایش متذکر شد: من میزانسن این نمایش را سه بار طراحی کردم و هر بار چنان که پیشتر گفتم متن را بازنویسی کردم. در ابتدا نمایش ۱۴ کاراکتر داشت که نهایتاً با ۸ کاراکتر روی صحنه رفت که ۲ کاراکتر اصلاً در متن اولیه وجود نداشتند. این تنها یک نمونه از تغییراتی بود که طراحی و کارگردانی اثر به متن تحمیل کرد. در واقع این تنها شیوه و البته روش همیشگی من در کارگردانی است که اجازه نمی‌دهم هیچ عنصری در کار اعم از دراماتیک و غیر دراماتیک، مانع رسیدن من به خواسته‌ام شود.

نمایش «هیچ نگو هملت» فقط سه روز به کارگردانی محمد اسماعیل بیگی و تهیه‌کنندگی سامان خلیلیان از شانزدهم شهریور اجرای خود را در سالن شماره ۵۰ پردیس تئاتر سپند آغاز کرده است و تا اول مهر ماه هر شب ساعت ۱۹ روی صحنه می‌رود.

بازیگران این نمایش به ترتیب ورود به صحنه حسام صلاحی‌نژاد، یاسمن عیسی‌زاده، صادق چناری، فاطمه محمدیان، سامان شکسپیا، شیرین رضایی، رضا سلیمی و دانیال عزیزی هستند.

در خلاصه داستان این نمایش آمده است: برداشتی مدرن از جهان هملت که همه چیز آن در ذهن هملت می‌گذرد؛ هملتی که خود در خواب است و در خواب نیز خواب می‌بیند. دنیای کاپوس وار هملت که گویی در درون و بیرون قبر در رفت و آمد است. شخصیت‌ها همان نام‌های آشنا در نمایش شکسپیر هستند اما این بار آنگونه که هملت می‌بیندشان و روایت‌شان می‌کند.

وی درباره دلایل بازنویسی متن با توجه به اینکه نمایشنامه رضا گشتاسب را پسندیده بوده است، بیان کرد: بازنویسی متن داستان دیگری دارد. اساساً در تمام سال‌هایی که کارگردانی کرده‌ام هیچ‌کس را آنگونه که بر کاغذ نوشته شده به صحنه نیاورده‌ام حتی اگر نویسنده کار خودم باشم. مقوله اجرا بحث متفاوتی است که به عناصر زیادی وابسته است. معتقدم حتی با تغییرات کوچک اجرایی، متن دست‌خوش تغییر خواهد شد. اصلاً کارگردانی همین است؛ اگر قرار باشد همان چیزی که در متن است به صحنه بیاید، مخاطب بروید همان متن را بخواند که بهتر است. خود مخاطب نیز این را نمی‌خواهد حتی در مکالمات من نیز مثلاً می‌گوئیم برویم «هملت» دکتر رفیعی یا «شاه لیر» دکتر دلخواه یا «مکبث» فلانی را ببینیم و اصلاً به دنبال دیدن «هملت» و «شاه لیر» و «مکبث» شکسپیر نیستیم.

اسماعیل بیگی ادامه داد: از این گذشته متن‌های رضا گشتاسب یک قابلیت ویژه دارند و آن هم این است که به تعداد کارگردانان جهان امکان اجرای متفاوت دارند.

من بیش از این نیز ۲ متن دیگر از وی را به صحنه برده بودم و در هر سه پروژه هرگز دچار محدودیت طراحی نبودم اما هر سه بار نیز سعی داشتم کلیت متن را به سمت آنچه که خود بیشتر می‌خواستم هدایت کنم و در واقع متن را مال خود کنم. البته این حرف به معنای زیر پا گذاشتن حقوق مادی و معنوی نویسنده نیست چرا که همیشه از وی کسب اجازه کرده‌ام و ایشان نیز با فروتنی تمام ابراز لطف داشته و حتی در این مورد آخر با تواضع کامل عنوان کرد که این متن الان مال شما و گروه‌تان است و هر کاری صلاح می‌دانید انجام دهید. این یعنی درک بالای نویسنده از مقوله اجرا و داشتن نگاه کاملاً حرفه‌ای و تئاتری. چرا که من نوعی به عنوان کارگردان، تفکر و نگاه خود را دنبال کرده و به صحنه می‌آورم، تفکری که ردپایش را در متن یک نویسنده یافته‌ام و اکنون این نگاه را با هم تلفیق کرده و به صحنه آورده‌ام.

یادداشت

یادداشتی بر نمایش «شام خداحافظی»؛ به کارگردانی شیما خاسب

سایه ارغوان دهقان

نمایش کم‌دی، جزئی جدایی‌ناپذیر از بدنه تئاتر است که اگر با متنی درست و بازی قوی ارائه شود، به تئاتری دیدنی تبدیل می‌شود و صرفاً اثری سرگرم‌کننده نیست؛ و همین دو پارامتر، نمایش طنز را از تئاتر آزاد، مستثنای می‌کند. نمایش «شام خداحافظی» با طنزی ظریف مفهوم دوستی و روابط انسان‌ها را در دنیای امروزی زیر سؤال می‌برد و به این مقوله می‌پردازد: چرا با کسانی معاشرت داریم که تمایلی به ادامه ارتباط با آن‌ها نداریم؛ ولی از روی عادت یا از روی شرم، شهامت گسستن رابطه‌ها را نداریم؟ و در انتها، ارزش انسان‌ها و روابطشان با یکدیگر را به چالش می‌کشد و به واگوی پیوندهای میان انسان‌ها در بستر طنز می‌پردازد. «شام خداحافظی» بی‌پروا می‌خواهد به این شرم و خجالت بیهوده پایان دهد؛ اما با وجود شرایط بغرنج و پیچیده‌ای که پیش‌روی کاراکترهاست، لحظاتی کاملاً کمیک به وجود می‌آورد. این نمایش، درباره زوجی ست که می‌خواهند به رنج بیهوده «رودریاستی» زندگی مشترکشان پایان دهند؛ و از دوستان خود جدا شوند. برای آن‌ها شام خداحافظی ترتیب می‌دهند و به یک‌باره آن‌ها را زندگی خود حذف می‌کنند. کم‌دی موقعیت به خوبی در این نمایش شکل گرفته؛ چون هماهنگی بازیگران با هم، ریتم مناسب نمایش و نوع کارگردانی، همگی از هماهنگی قابل قبولی برخوردارند؛ و کاملاً مشخص است بازیگران برای ایجاد اتفاق طنزآمیز، برنامه دارند و می‌دانند چگونه با کم‌دی موقعیت، از تماشاگر خنده بگیرند. طراحی صحنه تاجایی که امکان داشته، ساده انتخاب شده تا نمایش بر دیالوگ‌ها و بازی‌ها تمرکز داشته باشد و حواس مخاطب به حاشیه نرود؛ و با وجود آنکه متن نمایشنامه فرانسوی ست و نمایش ایرانی‌زده نشده؛ اما مخاطب خود را از فضای نمایش دور نمی‌بیند. امیر کربلایی‌زاده و امیر غفارمنش، بازی‌های قابل تحسینی از خود ارائه می‌دهند و هر سه بازیگران، در ردوبدل کردن‌های بی‌درپی دیالوگ‌ها بسیار خوب عمل کرده و در اکثر لحظات نمایش، از تماشاچی خنده می‌گیرند.

سه شنبه ۲۹ شهریور ۱۴۰۱ / ۲۳ صفر ۱۴۴۴

۲۰ سپتامبر ۲۰۲۲ - شماره ۱۴۹۳

پاتوق
hangout
صبح نو
sobhe-no.ir

۱۵

تئاتر

توسط کانون پرورش فکری؛

«خورشید کاروان» از ۳۱ شهریور طلوع می کند

«خورشید کاروان» نخستین بار در سال ۱۳۷۱ و با کارگردانی حسین نورایی در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران اجرا شده است. موسسه فرهنگی هنری «فدک» از با سابقه ترین گروه های تئاتری ایران است و از نمایش های این گروه می توان به «خورشید کاروان»، «اذان صبح»، «پنجره فولاد»، «زخم مدینه»، «از خاک تا افلاک»، «سرداران» و اجرای ارکستر «هلال کاروان» اشاره کرد.

نجومی کند و ... این اثر نمایشی ۳۰ سال است در ایام محرم و صفر روی صحنه می رود و تا کنون با بیش از یک هزار و ۳۰۰ اجرا در سالیان متوالی در شهرهای مختلف کشور و در کشورهای دیگر نظیر انگلیس، هلند و امارات میزبان قریب به یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر از علاقه مندان نمایش بوده و عنوان یکی از پرمخاطب ترین و پرتکرارترین نمایش های تاریخ تئاتر ایران را کسب کرده است.

نمایش «خورشید کاروان» نوشته مهدی متوسلی و با کارگردانی محمود فرهنگ در سی و یکمین سال اجرای خود، به همت معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اداره کل هنرهای نمایشی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی و با مشارکت شرکت سهامی نمایشگاه های بین المللی جمهوری اسلامی ایران، از ۳۱ شهریور تا پنجم مهر در سالن میلاد نمایشگاه بین المللی روی صحنه می رود.

در این نمایش که کاری از موسسه فرهنگی «فدک» است، جلیل فرجاد، کرامت رودساز، فرهاد بشارتی، اسدالله بابایی، عبدالرضا کیهانی و گروهی از هنرمندان به ایفای نقش می پردازند.

«خورشید کاروان» روایت شبی است که کاروان اسرای کربلا در مسیر شام در دیر راهبی توقف می کنند. راهب نصرانی از مریدان امام حسین (ع) می شود و تمام ثروت خود را می دهد تا فقط یک شب تا سحر با سر مبارک سیدالشهدا (ع) هم کلام شود. راهب نصرانی با امام حسین (ع)

جریان تئاتر اربعین شکل گرفته است

دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت اظهار کرد آمار اجراهای تئاتری در ایام اربعین نوید شکل‌گیری جریان تئاتر اربعین در نهادهای متولی تئاتر کشور را می‌دهد. سید وحید فخر موسوی دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت درباره تجربه اجراهای بخش «زخم عتیق» این جشنواره در ایام راه‌پیمایی اربعین حسینی در کشور عراق، به «عصر ایرانیان» گفت: حضور هنرمندان تئاتر ایران از نقاط مختلف کشورمان در مسیر پیاده‌روی اربعین اتفاقی شگرف و متفاوت است که تجربه‌ای تازه برای ما و مخاطبان غیر ایرانی بود به طوری که بنده تصمیم دارم اگر سال آینده مسولیتی هم در این زمینه نداشته باشم شخصا نمایشی را جهت اجرا در این ایام آماده‌سازی کنم. وی درباره شرایط میزبانی کشور عراق از گروه‌ها و اجراهای ایرانی تصریح کرد: در تمام روزهایی که ما به عنوان هنرمندان تئاتر ایران در عراق بودیم جز مهربانی و همکاری در اجرای پذیرایی و شرایط اجرا از برادران عراقی خود ندیدیم، از هرچه که توان داشتند در اختیار ما قرار دادند. فخر موسوی با بیان اینکه تئاتر اربعین بخش اول جبین‌الملل ما بود، تأکید کرد: تلاش ما این است که با همراهی بنیاد فرهنگی روایت فتح بتوانیم بخش دوم بین‌الملل و ادامه جریان‌سازی محتوایی و اجرایی خودمان را ادامه دهیم. خب در این راه سختی‌ها و موانعی وجود دارد که اصلی‌ترین‌اش شرایط میزبانی کشور مقصد است. دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت در پایان اظهار کرد: خوشبختانه در ۲ هفته گذشته شاهد افزایش اجراهای تئاتری در ایام اربعین حسینی در داخل کشور هم بودیم که بسیار نوید خوبی از به وجود آمدن جریان تئاتر اربعین در نهادهای متولی تئاتر کشور می‌دهد که انشالله در سال‌های آینده هم تداوم داشته باشد و صرفاً کنش هیجانی نباشد.

متأسفانه تئاتر در سید اقتصادی مردم نیست و به نوعی اعیانی برای خانواده‌ها ندارد. ما باید مردم را آلوده کتاب و تئاتر کنیم و اگر مردم ماهی دوازده تئاتر ببینند، اوضاع بسیار متفاوتتر از الان خواهد شد. البته ما تمام این اوساف‌های رونق تئاتر، بحث کمک بودجه‌ای که دولت باید به تئاتر کند را هم نمی‌توان نادیده گرفت.

از نظر شما حضور چهره‌ها یا ستاره‌ها در تئاترها می‌تواند در دیده شدن آن و جذب مخاطب تاثیرگذار باشد؟

بازها پیش آمده که کارگردانی، صرفاً برای فروش و فتن‌بلیت‌های تئاترش از سلیبریتی استفاده کرده است. باید توجه کرد کسی که مخاطب این گونه نمایش‌هاست، برای نمایش تئاتر نمی‌آید، بلکه برای دیدن سلیبریتی محبوبش آمده است. این روند برای تئاتر فرهنگ نیست و ما باید کاری کنیم که مخاطب نیاز به نمایشی تئاتر را در خودش احساس کند.

باتوجه به تمام صحبت‌هایی که درباره تله تئاتر کردید، اکنون بعد از سال‌ها فاصله که در این حوزه داشته‌اید آیا حاضر هستید باز دیگر نمایشی را برای بخش در تلویزیون آماده کنید؟

بله، صد درصد. در حال حاضر هنر من‌های بسیاری برای ساختن دارم. در دهه ۶۰ برنامه‌ای در تلویزیون به نام «ما می‌توانیم» به کارگردانی مجتبی باستانی را بازی می‌کردم که به نوعی آموزش تئاتر به کودک و نوجوان بود و افراد بسیاری را مجذوب به هنر نمایش کرده بود. مدتی پیش به سازمان صداوسیما رفقم و تولید مجدد این برنامه را با ویژگی‌های متفاوت تری پیشنهاد دادم، اما تاامیلی نشان ندادند. معتقدم که مردم به هنر تئاتر نیاز دارند و اگر پیشنهادی مبتنی بر ساخت تله تئاتر شود، حتماً قبول خواهد کرد و هر قدمی برای رشد تئاتر برمی‌دارم.

هادی مرزبان، کارگردان تئاتر:

تولید تله تئاتر آرزوی بچه‌های تئاتر است

به تئاتر به چشم مطربی نگاه می‌کنند

چون گرفته تا پیر، همه را پای تلویزیون کشاده و باعث شد تا نسل‌های متفاوت، هر تئاتر را ببینند.

پس از نظر شما، حذف تله تئاترها به دلیل کم‌گویی هنرمندان نبوده و مسری بوده که سبب اصلی آن خود تلویزیون است؟

بله، برخی می‌گویند حذف تله تئاترها به دلیل کمبود بودجه است، در حالی که می‌توانیم بسیاری از پرخرجی سالانه ما ساخته می‌شوند و با پول هر کدام از آن سریال‌ها ما می‌توانیم بیش از ۳۰ تله تئاتر را تولید کنیم. فکر می‌کنم دلیل این مسئله، این باشد که هنوز مدیران سازمان صداوسیما بی‌توجه‌اند با وجود تئاتر ده‌های نمایشی، ریشه بسیاری از مشکلات مانند اشتباه، مشکلات جوانان و... حل خواهد شد. به‌رحال یکی از نواقص تئاتر، این است که آینه جامعه و عصر روزگار خودش باشد و در نتیجه زمانی که مشکلات را بازتابی کند و آموزش درست در خودش داشته باشد موجب پیشگیری بسیاری از مشکلات خواهد شد. تا زمانی که به تله تئاتر به چشم «مطربی» نگاه کنید، مساله تولید آن حل نخواهد شد.

اهالی تئاتر، از بازیگران گرفته تا کارگردانان، تاکنون خواستار احیای ژانر تله تئاتر در تلویزیون شده‌اند؟

یکی از آرزوهای بچه‌های تئاتر همین است که مجدداً تله تئاترها تولید شوند. در زمان شیوع ویروس کرونا بهترین زمان بود که این اتفاق می‌افتد تا اهالی هنر از بیکاری نجات پیدا کنند.

چه برسی‌هایی باید فراهم شود تا ژانر تله تئاتر در تلویزیون احیا شود و مخاطب هم ذوق و دلبستگی برای دنبال کردن آن داشته باشد؟

به عقیده من، تئاتر و تله تئاتر بر مخاطب است. تنها ریسک‌هایی که احیای تله تئاتر پیدا کردن آگاهی و شناخت مدیران و مسئولان مربوطه از هنر و قدرت تئاتر است.

از حرف‌های شما می‌توان این نتیجه را گرفت که دولت باید با تئاتر و هنرهای نمایشی همکاری بیشتری کند و به حمایت از تئاتر برآید. درست است؟

بله، مدت‌هاست که بچه‌های تئاتر با این میزان درآمد کم کار نمی‌کنند. همیشه گفتیم هنر نبوده به هیچ‌وجه با این میزان درآمد کم کار نمی‌کنند. مگر اینکه با پول ما هم می‌توانیم که در تمام دنیا دولت‌ها به تئاتر کمک مالی می‌کنند. کمک مالی آنی که اکنون دولت ما به تئاتر می‌کند بسیار ناچیز است و حتی گریه رفت و برگشت هنرمندان را هم شامل نمی‌شود. اگر می‌خواهیم تئاتر را تله تئاتر درست داشته باشیم، دولت باید بودجه را افزایش دهد و هزینه کند. در لندن هر شب نزدیک ۴۰۰ تئاتر روی صحنه می‌رود و از بین تمام آن نمایش‌ها، ۵ نمایش مهم و بزرگ دنیا با کمک مالی دولت اجرا می‌شوند. لازم به ذکر است که اهالی تئاتر بعد از چند دهه کار کردن خط قرمزا را می‌شناسند و نسبت به این هنر آگاهی دارند. باید بگویم تنها مشکل کمبودی ما در تئاتر، مشکل مالی

یکی از برنامه‌های تولیدی تلویزیون تا همین گذشته، بخش تله تئاترهایی با حضور بازیگران شناخته شده بود. اکثر این تله تئاترها اقتباسی بودند از نمایشنامه‌های مطرح دنیا که از شبکه‌های سیمای روی آنتن می‌رفتند. هادی مرزبان یکی از همین هنرمندانی است که بیش از دو دهه در تلویزیون، تله تئاتر کار کرده است. «مدتی شهر پارسی»، «استاد معمار»، «خانه ارواح» و... از جمله کارهای او در حوزه تله تئاتر است. کمرنگ شدن و سپس حذف تله تئاترها مدتی است که مددغه بسیاری از اهالی هنر است. «کاتب اعظم» عنوان تله تئاتری است که این شب‌ها از شبکه دو روی آنتن می‌رود. مهدی غوری، نویسنده و کارگردان هنری و علمی-عقایدی کارگردان تلویزیونی این مجموعه هستند و بازیگرانی همچون امین نگاشی، سیامک صبری، نادر فلاح، زابین فرحانی، فاطمه گوهرزی، حدیث میرامینی و... در آن نقش‌آفرینی کرده‌اند. به بهانه شروع مجدد فصلی از تله تئاتر در تلویزیون با هادی مرزبان درباره علل حذف تله تئاتر در این سال‌ها و معایب و مزایای آن گپی زدیم که در ادامه می‌خوانید.

شما از جمله هنرمندانی هستید که از دهه ۶۰ تا اوایل دهه ۸۰، حضور جدی در تله تئاترهای بسیاری را بازی و کارگردانی کرده‌اید. سال‌هاست که خبری از شما و همکاران در این حوزه نیست و به نوعی تله تئاتر فراموش شده است. چه اتفاقی در دوره تولیدات تله تئاترها رخ داد که کم‌کم از جدول بخش شبکه‌های تلویزیونی هم حذف شدند؟

بیشتر تله تئاترهایی را که ما تولید می‌کردیم، به اصلاح فرنگی و اقتباسی از نمایشنامه‌های خارجی بودند. در همان زمان بود یکی از گه‌گه‌های ما این بود که چرا نمی‌گذارند نمایشنامه‌های ایرانی را کار کنیم؟ به‌رحال تئاتر ایرانی برای مخاطب آشناتر و ارتباط گرفتن با آن راحت‌تر است. همواره دوست داشتمی که نمایش‌های ایرانی را به اجرا بپریم منتها مخالفت شدید و پس از مدتی هم به قولی تله تئاتر در تلویزیون به حاشیه رانده و کم‌کم حذف شد.

چرا با تغییر مدیریت‌ها مجدداً به سراغ ساخت تله تئاتر نرفته‌اید؟

درست در همان زمانی که ویروسی به نام کرونا در جهان شیوع پیدا کرد، ما در حال تمرین نمایش «اکتر نون ریش» را بیشتر از نصفی دوست داریم. بودیم. همان طور که می‌دانید، برای تولید یک نمایش به عوامل، مصرف کننده (سازمان) و یک صحنه نمایش نیاز است که با وجود ویروسی به نام کرونا ما دیگر نتوانیم نمایش تله تئاتر را روی صحنه ببریم. به همین دلیل من فرصت از غیبت شش‌ماهه و به مدیرکل هنرهای نمایشی پیشنهاد کردم که بهتر است به جای خانه نشینی، مجدداً ژانر تله تئاتر را احیا کنیم تا تئاتر را از انحطاط نجات دهیم. یادمان نبود که تئاتر در ایران به وسیله همین بخش در تلویزیون زنده نگه داشته شود. فکر می‌کنید چرا؟ چون در همان اوایل دهه چهل شمسی، هنرمندانی مانند مرتضی انصاری، جسدیس مسیحایی، علی ضمیران و... شب‌های جمعه در تلویزیون تئاتر زنده اجرا می‌کردند. باید بگویم همان تئاترها

تئاتر

آثار شکسپیر بدون دراماتورژی موفق نیستند

تلفیق کرده به صحنه آورده ام.

این کارگردان تئاتر یادآور شد: این تفکر در حوزه اجرانیز وجود دارد چون کار که به صحنه می آید همه چیز در هم تنیده شده و در یک قالب هنری عرضه می شود و تفکیک این جزئیات کاری سخت و گاه اشتباه است. اگر اجرا را یک درخت تصور کنیم متن، ریشه درخت است و کارگردانی تنه درخت و طراحی ها و بازی ها شاخ و برگ آنکه بایست همه عناصر درست و هم بسو عمل کنند تا به ثمر برسند و میوه ای خوش طعم ارائه دهند و آن موقع فقط می گوئیم چه میوه خوشمزه ای و هیچ گاه کسی را نخواهیم دید که مثلاً بگوید خوشمزه گی این سیب به دلیل ریشه قوی یا تنه استوار درخت است. البته برعکسش صدق می کند و وقتی درختی محصول نمی دهد همه به دنبال کردن علتش می گردند و درباره شیوه اجرایی نمایش عنوان کرد: هیچ وقت به دنبال پیروی کامل از یک شیوه یا سبک یا مکتب نبوده و نیستم و معمولاً و به ویژه در این اثر شیوه کلکتیک یا همان ترکیبی را دنبال می کنم. در این اثر نیز رد پای آموزه های بزرگان زیادی به خصوص تادئوش کانتور و آنتونین آرتودیده می شود اما این بدین معنی نیست که به عمد خواسته ام این آموزه ها را به کار گیرم. حقیقتش این است که من آموخته ام بادلم کارگردانی کنم و خود را درگیر واژه ها و اصطلاحات و تعبیر نکنم هر چند که آموختن شان را برای خود و دیگران ضروری می دانم اما معتقدم که این آموخته ها باید در هنر مند نهادینه شوند به طوری که در هنگام خلق اثر به صورت ناخود آگاه مورد استفاده قرار گیرند.

اسماعیل بیگی در پایان صحبت هایش متذکر شد: من میزاسن این نمایش را سه بار طراحی کردم و هر بار چنان که پیشتر گفتم متن را باز نویسی کردم. در ابتدا نمایش ۱۴ کارا کتر داشت که نهایتاً با ۸ کارا کتر روی صحنه رفت که ۲ کارا کتر اصلاً در متن اولیه وجود نداشتند. این تنها یک نمونه از تغییراتی بود که طراحی و کارگردانی اثر به متن تحمیل کرد. در واقع این تنها شیوه و البته روش همیشگی من در کارگردانی است که اجازه نمی دهم هیچ عنصری در کار اعم از دراماتیک و غیر دراماتیک، مانع رسیدن من به خواسته ام شود.

محمد اسماعیل بیگی کارگردان «هیچ نگو هملت، فقط سه روز» با اشاره به اینکه در دنیای امروز آثار شکسپیر بدون دراماتورژی مورد توجه مخاطب قرار نمی گیرند، درباره ویژگی های این اثر نمایشی توضیح داد.

محمد اسماعیل بیگی کارگردان نمایش «هیچ نگو هملت، فقط سه روز» که این روزها در پردیس تئاتر سیندر روی صحنه است درباره شکل گیری این اثر نمایشی به خبرنگار مهر گفت: سال ها بود که به دنبال اجرای «هملت» بودم، البته شاید هر کارگردانی این آرزو را در سر داشته باشد اما من نمی خواستم همان «هملت» شکسپیر را به صحنه بیاورم چرا که از طرفی معتقدم آثار شکسپیر با تمام ظرافت های اجرایی خود سلیقه امروز جامعه ما نیست و اگر به صورت کلاسیک و در غیاب مفهوم عمیق دراماتورژی روی صحنه بیایند چندان موفق نخواهند بود و از طرفی نیز شکسپیر کار کردن، کار من نیست و چه بسا که بزرگترهای من در ایران نیز در بیشتر مواقع اثری در خور نام شکسپیر و شاهکار هایش را به صحنه نبرده باشند. زمانی که با متن «هیچ نگو هملت، فقط سه روز» مواجه شدم احساس کردم همان متنی است که سال ها به دنبالش بوده ام؛ همان متنی که هم «هملت» بود و هم نه. درست همان چیزی بود که می خواستم.

وی درباره دلایل باز نویسی متن با توجه به اینکه نمایش نامه رضا گشتاسب را پسندیده بوده است، بیان کرد: باز نویسی متن داستان دیگری دارد. اساساً در تمام سال هایی که کارگردانی کرده ام هیچ متنی را آنگونه که بر کاغذ نوشته شده به صحنه نیاورده ام حتی اگر نویسنده کار خودم باشم. مقوله اجرا بحث متفاوتی است که به عناصر زیادی وابسته است. معتقدم حتی با تغییرات کوچک اجرایی، متن دست خوش تغییر خواهد شد. اصلاً کارگردانی همین است؛ اگر قرار باشد همان چیزی که در متن است به صحنه بیاید، مخاطب برود همان متنی را بخواند که بهتر است. خود مخاطب نیز این را نمی خواهد حتی در مکالمات مان نیز مثلاً می گوئیم پر ویم «هملت» دکتر فیعی یا «شاه لیر» دکتر دلخواه یا «مکبث» فلائی را ببینیم و اصلاً به دنبال دیدن «هملت» و «شاه لیر» و «مکبث» شکسپیر نیستیم.

اسماعیل بیگی ادامه داد: از این گذشته متن های رضا گشتاسب یک قابلیت ویژه دارند و آن هم این است که به تعداد کارگردانان جهان امکان اجرای متفاوت دارند. من پیش از این نیز ۲ متن دیگر از وی را به صحنه برده بودم و در هر سه پروژه هرگز دچار محدودیت طراحی نبودم اما هر سه بار نیز سعی داشتم کلیت متن را به سمت آنچه که خود بیشتر می خواستم هدایت کنم و در واقع متن را مال خود کنم. البته این حرف به معنای زیر پا گذاشتن حقوق مادی و معنوی نویسنده نیست چرا که همیشه از وی کسب اجازه کرده ام و ایشان نیز با فروتنی تمام ابراز لطف داشته و حتی در این مورد آخر با تواضع کامل عنوان کرد که این متن الان مال شما و گروه تان است و هر کاری صلاح می دانید انجام دهید. این یعنی درک بالای نویسنده از مقوله اجرا و داشتن نگاه کاملاً حرفه ای و تئاتری، چرا که من نوعی به عنوان کارگردان، تفکر و نگاه خود را دنبال کرده و به صحنه می آورم، تفکری که ردپایش را در متن یک نویسنده یافته ام و اکنون این ۲ نگاه را با هم

تاریخ انتشار: سه شنبه ۲۹ شهریور ماه ۱۴۰۱ * ۱۱:۴۰

پیشنهادهای ویژه هفت صبح

زمان	مکان	بازیگران	کارگردان	نمایش
۲۰	تئاتر شهر	رضا کمانیان، لیلی رشیدی	آروند دشت آرای	پدر
۱۹	پردیس شهرزاد	سپیده کردیان	امیر شفیعی	چشم های نیله ای
۱۸	تئاتر شهر	زهرا محرابی، بی تا عزیز	صادق برقی	سفید
۱۹	دیوار چهارم	سپیده ساعدی، نورا حسینی	متین نجفی	آواره خوان طلایی
۲۰:۱۵	تئاتر شهر	جواد خواجوی	رویا کاکاخانی	تب
۱۹	تماشاخانه ایرانشهر	ایرج راد، محمد کریمی	سهراب سلیمی	آقای اشمیت کیه؟
۱۹	خانه هنرمندان	فرید رحمتی، میلاد کرباسی	حسین کنفی اصل	لنوار دو داوود نژاد

روایت عاشقانه‌ای از پنج بازمانده جنگ

یادداشت مریم یاسین زاده، نویسنده و کارگردان نمایش تن سایه

دردی توامان با نفس هرروزه‌ات. با دیدن این نمایش و پی بردن به عمق فاجعه، انسان‌ها به عاطفه معکوس و دوری از این آلام می‌رسند که رسیدن به صلح و دوری از هر نوع تنش به اسم جنگ هست.

تن سایه شکافتن وجود است، عاطفه خاموشی که با دیدن و شنیدن شخصیت‌ها کم کم روشن می‌شود و در نقطه اوج فوران می‌کند.

تاریخ همیشه در حال تکرار است. از دست دادن‌هایی که جنگ مسبب آن می‌شود در گذشته و حال و آینده در جریان است. تن سایه خبر از این اتفاق می‌دهد و خواستار توقف این چرخه دردناک است.

اجرای این نمایش و استفاده از عناصر روایی مختلف و در راس آن مونولوگ گویی بهانه‌ای بود برای رسیدن به جهان نمایش که تلخ است و گزنده اما تمام تلاشش را می‌کند که مخاطب را به تأمل بیشتر دعوت کند.

به امید جهانی پر از صلح، بخشش و آرامش.

روایت عاشقانه‌ای از پنج بازمانده جنگ که هر کدام قصه‌هایی از غصه‌های همیشگی‌شان را و روایت‌های عاشقانه‌شان را بازگو می‌کنند تا آن زمان که سایه شوم جنگ بر زندگی آنها چیره می‌شود و فاجعه‌ای جبران ناپذیر را برایشان رقم می‌زند.

روح در کالبد این افراد نسا آرام و پر از تنش و ناکامی است و باز گفتن و نشان دادن این عواطف همراه با موسیقی و کلام ترانه سعی بر پذیرش درونی و تسکین این آلام می‌کند. و این شاید مهمترین بهانه برای انتخاب و استفاده از عنصر موسیقی در اجرای این نمایشنامه است. استفاده از گونه موسیقی - نمایش...

تن سایه از سایه شومی صحبت می‌کند که بر سر آدم‌ها از هر اقلیم و نژادی می‌تواند آوار شود. سایه‌ای که همیشه همراه توست، زخمی که به آن عادت کرده‌ای، به جراحت همیشگی‌اش، به بودن و ماندنش و سایه‌ای که پیشاپیش تو حرکت می‌کند و از آن خلاصی نداری. به

لفل نین چه ریزه!

بزرگ مرد کوچک!

سفر بزرگ

یادداشتی بر نمایش «ریزجان» به کارگردانی

«ندا وفايي»

در میان انواع نمایش کودک و نوجوان، اگر روزی روزگاری نمایش های عروسکی ارج و قربی داشتند، طی یک دهه گذشته متأسفانه تولید نمایش های عروسکی افول کرده و به ندرت کارگردانان متخصص و اهل فن به سراغ اجرای چنین آثاری می‌روند اما گاهی برخی کارگردانان جوان و دانش‌آموخته در رشته تئاتر عروسکی، نمایش‌هایی را آماده و اجرا می‌کنند که به لطف آن‌ها می‌توان به زنده بودن تئاتر عروسکی امیدوار بود. از جمله نمایش قابل تحسین «ریزجان» به کارگردانی «ندا وفايي» که این روزها در مرکز تئاتر کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان (پارک لاله) روی صحنه رفته و از شب نخست با استقبال خوب تماشاگران و هنردوستان روبه‌رو شده است.

«ریزجان» نمایشی کامل است از هر آن‌چه یک تئاتر عروسکی قوی و موفق نیاز دارد. سرگرمی، فانتزی، شادی آوری و آموزش مفاهیم اخلاقی به خوبی در این نمایش گنجانده شده است. نمایشنامه «هادی حسنعلی» (نویسنده)، راوی ماجرای جذاب و پرفراز و نشیبی است که تماشاگر هدف نمایش را به راحتی با خود درگیر می‌کند. ریزجان گرچه از سال‌ها پیش در سرزمین افسانه‌ای «پاجستان» زندگی می‌کند و ظاهراً از زندگی راحت و بی‌دردسر خود راضی است اما یک اشتباه کوچک و ناخواسته او را از این بهشت دوست‌داشتنی می‌راند که تاوان اشتباهش را در جایی دیگر و با تحمل شرایط سخت و خطرناکی بدهد، ولی مسئله آن جاست که اشتباه ریزجان نه از روی عمد و ناآگاهی، که از قضا به سبب مهربانی او برای محافظت از تخم بزرگی بوده که تصور می‌کرد باید تخم یک پرنده باشد اما یک بچه‌آزدها سر از تخم درمی‌آورد و موجب سوختن شهر پاجستان در آتش خشم مامان‌آزدها می‌شود. با این حال مسئله اصلی در قصه «ریزجان» این نیست. مشکل از جایی آغاز می‌شود که اهالی پاجستان، برای بازگشت دوباره ریزجان به زادگاهش شرط دشوار و غیرقابل‌اجرای برای او می‌گذارند و همین شرط ناعادلانه است که ریزجان را به زحمت می‌اندازد. از این لحظه، تماشاگران کم‌سن و سال نمایش، شخصیت اصلی را به چشم قهرمانی می‌بینند که با جسارت و شجاعتی تحسین‌برانگیز می‌کوشد شرایط لازم را

برای بازگشت به پاجستان کسب بکند.

از جذابیت‌های داستان، ایجاد گره‌های تودرتو برای شخصیت اصلی است. او در حالی که با جثه ریزش برای انجام یک شرط بزرگ راهی سرزمین‌های دور شده، با شرط‌های دیگری - این بار توسط مامان‌آزدها - روبه‌رو می‌شود که انجام شرط اصلی را ناممکن می‌کند، ولی از قدیم گفته‌اند «لفل نین چه ریزه!» و این یعنی شکست در قاموس ریزجان نیست. او باید دل به دریا بزند و پیروز بر گردد اما مفهوم پیروزی چیست؟ چیدن گل تن‌تانی از نوک کوه بلند و بازگشت نزد آذدهای بزرگ؟! اگر پیروزی فقط به این معنا باشد که ریزجان بازنده است! چون یکی از شروط مامان‌آزدها می‌گفت سفری را که ریزجان به تنهایی آغاز می‌کند، باید به تنهایی تمام بکند. پس مخاطب کودک و نوجوان قصه، باید تا پایان سفر بزرگ ریزجان صبور باشد تا در یابد پیروزی اشکال متفاوتی دارد، از جمله این که با مهربانی و از خودگذشتی نسبت به کسانی که در حق تان ظلم کرده‌اند، موجب شرمندگی و البته آسایش آن‌ها برای همیشه بشود. درسی که ریزجان در پایان سفر به اهالی پاجستان می‌دهد، حاکی از همین نکته است، ولی چرا او پس از این تجربه گران‌قدر دیگر آن‌جانی ماند تا کنار گل‌ها و دوستانش زندگی بکند؟ پاسخ ساده است، چون او حالا دیگر بزرگ شده. نه به بزرگی اهالی پاجستان که آن‌قدر پاهای بلندی دارند که سرشان پیدا نیست و فقط پاهای شان در صحنه دیده می‌شود. ریزجان از لحاظ قد و جثه، همیشه ریز می‌ماند اما او اکنون صاحب روح بزرگی شده که حتی می‌تواند الگویی برای پیرترین فرد پاجستان باشد. پس باید برود و دیگر نقاط دنیا را ببیند و بساز هم بیاموزد و بیاموزاند. سفر ریزجان از این حیث تا حدودی به سفر حقیقت‌طلبی «ماهی سیاه کوچولو» شباهت دارد.

غیر از متن و محتوای نمایش، اجرای فنی آن نیز بسیار درست

و دقیق است. کارگردانی هوشمندانه ندا وفايي، نمایشی دیدنی و به یادماندنی را رقم زده که می‌توان از هر لحظه آن لذت برد. نمایش «ریزجان» پر از جزئیات دوست‌داشتنی است. از دکور بانمک اجرا و بخصوص خانه نقلی ریزجان تا طراحی شخصیت‌هایی مثل اهالی پاجستان و «فیلیا» دوست صمیمی ریزجان. حتی این ریزه‌کاری‌ها، شکستن تخم‌آزدها و اجاق‌آش‌پزی مامان‌آزدها (کوه آتشفشان) را شامل می‌شود. عروسک‌گردانی نمایش نیز بسیار خوب و بی‌نقص انجام شده و با وجودی که بازی‌دهندگان عروسک در صحنه دیده می‌شوند، عروسک‌ها را چنان به خوبی جان می‌بخشند که تماشاگر اصلاً عروسک‌گردان را نمی‌بیند و تمام تمرکزش بر عروسک و حرکات اوست. عروسک‌های باتومی قصه طراحی حیرت‌انگیزی دارند و حتی به حرکت مردمک چشم کاراکترها و خرطوم فیلیا توجه شده است. همچنین ببینید عروسک‌گردانی مامان‌آزدها را که حرکات ظریف و زنانه او چه قدر خوب با صدای پلی‌یک صدایندگان سینک است، طوری که انگار خود عروسک‌گردان دیالوگ‌ها را به زبان می‌آورد. «ریزجان» نمایش مهم و ماندگاری در عرصه تئاتر عروسکی کودک و نوجوان است اما اگر بنا باشد پیشنهادی برای بهتر شدن این اجرا داشته باشیم، می‌توان به موسیقی تعویض صحنه‌ها اشاره کرد که چندان با فضای کلی اثر همخوانی ندارد و دیگر این که، انیمیشن به کاررفته در نمایش به دلیل محدودیت زمان استفاده، در بخش پایانی نمایش کمی موجب افت ریتم می‌شود. شاید اگر بخش‌های انیمیشن نمایش هم به صورت زنده و با تکنیک سایه‌بازی اجرا می‌شد، نمایش اکنون با ضرب‌آهنگ یک‌دست و مناسب‌تری برخوردار بود، ولی حتی همین مشکلات کوچک، باعث نمی‌شود که تماشای نمایش «ریزجان» را به همه گروه‌های سنی پیشنهاد نکنیم.

شکل گیری تئاتر اربعین

دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت نوید شکل‌گیری جریان تئاتر اربعین در نهادهای متولی تئاتر کشور را می‌دهد. سیدوحید فخرموسوی درباره تجربه اجراهای بخش «زخم عتیق» این جشنواره در ایام راهپیمایی اربعین حسینی در کشور عراق، به مهر گفت: حضور هنرمندان تئاتر ایران از نقاط مختلف کشورمان در مسیر پیاده‌روی اربعین اتفاقی شگرف و متفاوت است. در تمام روزهایی که ما به عنوان هنرمندان تئاتر ایران در عراق بودیم جز مهربانی و همکاری در اجرای پذیرایی و شرایط اجرا از برادران عراقی خود ندیدیم. هر چه که داشتند در اختیار ما قرار دادند.

آموزشگاه‌های تئاتر پر از بازیگران درخشانی است که هیچ وقت دیده نشده‌اند

این بازیگر که پیشتر تجربه بازی در فیلم‌های کوتاه و جشنواره‌های خارجی و نیز تجربه تصویر در فیلم‌های مستقل دانشجویی را داشته، افروز: تئاتر، هنری زنده است و بازیگران تئاتر ارتباط مستقیم با تماشاچی دارند و این ارتباط دیالکتیک را با هیچ چیز دیگری در دنیا عوض نمی‌کنند که بسیاری از هنرمندان حوزه تصویر، آن را ندارند. به گفته ارجمند، این بازیگرها تصمیم گرفته‌اند که همچنان تئاتر کار کنند اما در جایگاه خود افراد درخشانی هستند که صحنه‌های تئاتر با وجود این افراد همواره پر رونق است. کزال سنجرخان درباره اهمیت نقش‌های کوتاه هم اظهار داشت: کوتاهی یا بلندی نقش برای من اهمیتی ندارد؛ مهم این است که آن نقش چقدر بازی (اکت) دارد. در برخورد با دستیاران کارگردان‌ها هرگز نپرسیده‌ام که نقشم کوتاه است یا بلند و حتی دیالوگ‌ها را در سناریو برجسته نمی‌کنم.

کرده و سپس به کارهای تصویر روی آورده افزود: پیشتر، کسانی وارد سینما می‌شدند که نه تئاتر کار کرده بودند و نه کارنامه تصویر داشتند، در صورتی که آموزشگاه‌ها و سالن‌های تئاتر ما پر از بازیگران درخشانی است که هیچ وقت دیده نشده‌اند. بازیگر نقش صاحب جان در سریال شبکه مخفی زنان ساخته افشین هاشمی به تجربه خود از بازی در این سریال اشاره کرد و اظهار داشت: حضور بازیگران تئاتر در کارهای تصویر این روزها اتفاق افتاده است؛ بازیگرانی که ساعت‌ها وقت خود را صرف تمرین‌های نمایشی سخت می‌کنند و تاکنون نتوانسته بودند به سینما و تلویزیون راه پیدا کنند. ارجمند این را هم گفت که کار کردن با محمدحسین لطیفی در سنجرخان نه تنها سخت نبود بلکه راه را برای من هموار کرد.

بازیگر سریال «سنجرخان» معتقد است مخالفت برای استفاده از بازیگران تئاتر در کارهای تصویری شکسته شده و بسیار شاهد نقش آفرینی بازیگران صحنه در فیلم‌های سینمایی و سریال‌ها هستیم. روزانو ارجمند اظهار داشت: در دهه گذشته این موضع وجود داشت که تئاتری‌ها باید حتماً در کارهای نمایشی و تئاتر و همچنین بازیگران تصویر در سریال‌ها و فیلم‌های سینمایی ایفای نقش کنند که امروز این گارد شکسته شده است. بازیگر نقش کزال در سریال سنجرخان گفت: کارگردان‌ها در سالن‌های نمایش حضور پیدا می‌کنند تا بازیگران خود را از میان تئاتری‌ها انتخاب کنند و این اتفاق خوبی برای بازیگران صحنه تئاتر است. ارجمند که فعالیت خود در عرصه تئاتر را از سال ۹۲ آغاز

دبیر جشنواره تئاتر مقاومت:

تئاتر اربعین نوید شکل‌گیری در نهادهای متولی تئاتر کشور را می‌دهد

خوبی از به وجود آمدن جریان تئاتر اربعین در نهادهای متولی تئاتر کشور می‌دهد که انشالله در سال‌های آینده هم تداوم داشته باشد و صرفاً کنش هیجانی نباشد.

ایرانی تصریح کرد: در تمام روزهایی که ما به عنوان هنرمندان تئاتر ایران در عراق بودیم جز مهربانی و همکاری در اجرای پذیرایی و شرایط اجرا از برادران عراقی خود ندیدیم، از هر چه که توان داشتند در اختیار ما قرار دادند. فخر موسوی با بیان اینکه تئاتر اربعین بخش اول جبین‌الملل ما بود، تأکید کرد: تلاش ما این است که با همراهی بنیاد فرهنگی روایت فتح بتوانیم بخش دوم بین‌الملل و ادامه جریان‌سازی محتوایی و اجرایی خودمان را ادامه دهیم. خب در این راه سختی‌ها و موانعی وجود دارد که اصلی‌ترین‌اش شرایط میزبانی کشور مقصد است. دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت در پایان اظهار کرد: خوشبختانه در ۲ هفته گذشته شاهد افزایش اجراهای تئاتری در ایام اربعین حسینی در داخل کشور هم بودیم که بسیار نوید

دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت اظهار کرد آمار اجراهای تئاتری در ایام اربعین نوید شکل‌گیری جریان تئاتر اربعین در نهادهای متولی تئاتر کشور را می‌دهد.

سید وحید فخر موسوی دبیر هجدهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر مقاومت درباره تجربه اجراهای بخش «زخم عتیق» این جشنواره در ایام راه‌پیمایی اربعین حسینی در کشور عراق، گفت: حضور هنرمندان تئاتر ایران از نقاط مختلف کشورمان در مسیر پیاده‌روی اربعین اتفاقی شگرف و متفاوت است که تجربه‌ای تازه برای ما و مخاطبان غیر ایرانی بود به طوری که بنده تصمیم دارم اگر سال آینده مسوولیتی هم در این زمینه نداشته باشم شخصاً نمایشی را جهت اجرا در این ایام آماده‌سازی کنم.

وی درباره شرایط میزبانی کشور عراق از گروه‌ها و اجراهای

در سالن میلادنمایشگاه بین المللی برگزار می شود

حرکت دوباره «خورشید کاروان»

را می دهد تا فقط یک شب تا سحر با سر مبارک سیدالشهدا(ع) هم کلام شود. راهب نصرانی با امام حسین(ع) نجوا می کند. این اثر نمایشی ۳۰ سال است در ایام محرم و صفر روی صحنه می رود و تاکنون با بیش از ۱۳۰۰ اجرا در سالیان متوالی در شهرهای مختلف کشور و همچنین در کشورهای دیگر نظیر انگلیس، هلند و امارات میزبان قریب به یک میلیون و ۵۰۰ هزار نفر از علاقه مندان نمایش بوده است و عنوان یکی از پرمخاطب ترین و پرتکرارترین نمایش های

تاریخ تئاتر ایران را کسب کرده است. «خورشید کاروان» نخستین بار سال ۱۳۷۱ و با کارگردانی حسین نورایی در دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران اجرا شده است. مؤسسه فرهنگی-هنری «فدک» از باسابقه ترین گروه های تئاتری ایران است و از نمایش های این گروه می توان به «خورشید کاروان»، «اذان صبح»، «پنجره فولاد»، «زخم مدینه»، «از خاک تا افلاک»، «سرداران» و اجرای ارکستر «هلال کاروان» اشاره کرد.

نمایش «خورشید کاروان» در سی و یکمین سال اجرای خود از ۳۱ شهریور در سالن میلادنمایشگاه بین المللی روی صحنه می رود. به گزارش «وطن امروز»، نمایش «خورشید کاروان» نوشته مهدی متوسلی به کارگردانی محمود فرهنگ در سی و یکمین سال اجرای خود، به همت معاونت هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اداره کل هنرهای نمایشی وزارت ارشاد و با مشارکت شرکت سهامی نمایشگاه های بین المللی جمهوری اسلامی ایران، از ۳۱ شهریور تا ۵

مهر در سالن میلاد نمایشگاه بین المللی روی صحنه می رود. در این نمایش که کاری از مؤسسه فرهنگی «فدک» است، جلیل فرجاد، کرامت رودساز، فرهاد بشارتی، اسدالله بابایی، عبدالرضا کیهانی و گروهی از هنرمندان به ایفای نقش می پردازند. «خورشید کاروان» روایت شبی است که کاروان اسرای کربلا در مسیر شام در دیر راهبی توقف می کنند. راهب نصرانی از مریدان امام حسین(ع) می شود و تمام ثروت خود